

Datum	Typ médií	Titulek
8. 2. 2016	Metro	Učni se o budoucnost nebojí: naše ruce budou vždy potřeba

Učni se o budoucnost nebojí: naše ruce budou vždy potřeba

Když vám praskne potrubí, voda proteče dolů a poškodí strop u sousedů pod vámi. Pak je potřeba zavolat odborníky. Studenti oborů instalatér, truhlář a malíř na Střední odborné škole stavební a zahradnické v Praze 9 na takové nehody do budoucna spoléhají a plánují pracovat sami na sebe. „Odbornost a poctivost řemesla je určitě to, čeho si každý na řemeslníkově cení,“ shodují se společně. Pro deník Metro prozradili více o svých plánech.

Karin Vyhmalíková,
instalátérka, 3. ročník

Proč jste si jako dívka vybrala právě instalatérství?

Přišlo mi to jako zajímavá profese už také proto, že se mi lépe pracuje v mužském kolektivu, než v týmu žen. Navíc jsem chtěla nějaké technické zaměření a vždycky se mi líbilo dívat se na tento druh práce. Obor instalatér nabízí rozmanité možnosti, každý den dělá člověk něco trochu jiného a musí hledat různá řešení. Přestože jde například pořád o rozvod vody, řešení je pokaždé jiné.

Má to instalatér - žena těžší než její mužští kolegové?

Nevýhodu určitě vidím v nižší fyzické zdatnosti, ale i to jde zvládnout a vykompenzovat třeba odborností. V rámci svého ročníku patřím k nejlepším žákům v oboru, což je myslím dostatečný úspěch.

Co vás v práci vždy posune kupředu?

Když vidím někoho, kdo

dělá práci dobře, chci se mu v dovednostech přiblížit. Práce mě baví a myslím, že šikovné ruce budou potřeba vždy.

Martin Reiser,
truhlář, 3. ročník

Co podle vás dělá dobrého truhláře?

Myslím, že je to stejné u všech oborů, být v práci prostě dobrý. Dokázat splnit vždy to, co si zákazník přeje.

Jaká má podle vás vaše budoucí profese negativa?

Truhlářů je relativně dost, takže je i velká konkurence. Nicméně to není jen negativum, je to i tlak, být v oboru lepší než ostatní. Rád bych si

však založil svoji dílnu a pracoval sám na sebe.

Co je pro vás největší pochvalou?

Těší mě, když se výrobek složí a všechno pasuje přesně tak, jak má. Pak máte takový ten dobrý pocit, že něco dokázáte a opravdu něco umíte.

Pavel Vocilka,
malíř a lakýrník, 2. ročník

Máte v práci nějaký vzor?

Ano, mého otce. Dělá toto řemeslo téměř 30 let, takže mě toho i dost naučil. Třeba, že malíř musí vystupovat jako odborník, musí své práci rozumět a být spolehlivý.

Myslíte, že vaše řemeslo bude třeba i v budoucnu?

Neustále se staví nové a rekonstruuji starší domy a někdo to prostě udělat musí. Tento obor jsem si ale vybral proto, že mě baví dělat s barvami a je pak hezký pohled na dobře odvedenou práci. Myslím, že je v tom i něco uměleckého, určitá seberealizace.

Mají malíři u nás těžké začátky?

Určitě. Nejtěžší asi bude shánění práce a zakázek, tedy minimálně do doby, než budu mít zaběhnutou klientelu. Myslím, že v oboru pracuje řada kvalitních malířů a lakýrníků. Zatím se mi docela dařilo na odborných soutěžích. Na jedné celorepublikové jsem byl třetí a na celopražské první. Uvidíme, jak to bude dál.

FILIP
JAROŠEVSKÝ
dopisy@metro.cz